

Az új Orbán

2024 december 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A miniszterelnök megérett a nemzetközi küldetésre.

Orbán Viktor az uniós elnökség féléve alatt végérvényesen nagy formátumú európai politikussá lett, olyan államférfivá, amilyet a történelem folyása csak nagy ritkán ad meg a hazának. Ez a miniszterelnök szombati, nemzetközi sajtótájékoztatóján is tökéletesen

világossá vált. Magyarországnak nagy szüksége volt rá, hogy az új Orbán vezetésével a két, nemcsak gazdaságilag, de a politikai kormányzás terén is válságos év után végre “repül?rajtot” vegyünk.

Mint Cseh Tamás dalában a “74-es év”, olyan pocsék volt az ország számára a 2022-es választástól 2024 nyaráig, a csatornák népét ránk szabadító kegyelmi botrány kicsúcsosodásáig tartó id?szak. Itt az ideje számot vetni avval, hogy miért jártunk így és most miért lehetünk mégis nagyon bizakodóak?

Régi közhely, hogy nem egy, hanem több Fidesz van. A rendszerváltó, szabadságeszményét soha fel nem adó Fidesz, a pragmatikus, stabilitást elér? és gy?zelmet arató Fidesz, a világpolitikus, országunk kitörési lehet?ségeit meglel? és nemzetközi súlyunkat nemcsak a diplomáciában, de a gazdaság, s például az energetikai ipar terén is meghökkent?en kiszélesíteni tudó, leleményes Fidesz, a liberális és a nemzeti konzervatív Fidesz, a becsületes, jó államot épít?, hazafias és annak ellenkez?je, a hiénáknak teret biztosító, kalmár Fidesz.

Sok vezet?nkben és intézményünkben ezekb?l a Fideszekb?l egyszerre több is jelen van. Ott van például Gulyás Gergely, a szerény magánélet?, okos és minden témában otthon lév? politikus, a kormányzás m?vésze, mégis az ? közvetlen környezetében nevelkedett a kis alien, Magyar Péter, s pénzügyi döntéseivel számos esetben a régi és új liberális nemzedék térnyerését támogatta. Vagy Orbán Balázs, akinek ügyes tanácsadása és az ? kivételes világlátása nagyon sokat tett hozzá a miniszterelnök nemzetközi diadalmenetéhez, aki nyilvánvalóan egy remek szervez? és aki a konzervatív politika megkerülhetetlen alakjává érett, de aki például egy olyan szervezeti hálót hozott létre, az MCC-t?l a most kiépül? új médiabirodalomig és a intézményi háttérig, amely minden tekintetben alkalmas arra, hogy a klasszikus Fidesz vetélytársa legyen. Ami persze nem feltétlenül baj, jobb, ha a közpolitika nem a hazafiak és hazaárulók örök küzdelmér?l szól, hanem a konzervativizmus különböz? értelmezései vetélkednek egymással, miközben a nemzeti minimumot semelyik fél nem kérd?jelezi meg. Ez is lehet egy távolabbi jöv? útja.

De ott van a liberalizmussal politikai eszmélése, azaz a kétezres évek óta egyetlen percre sem kiegyez? Szijjártó Péter, aki habitusa és eddigi életm?ve okán talán a legalkalmasabb arra, hogy egyszer Orbán Viktor utóda legyen. Ott van a legfelkészültebb hadvezér, Rogán Antal, aki utánozhatatlan válságkezel? és aki taktikai képességével számos kisebb-nagyobb bukástól mentette meg a politikai közösséget, miközben megtanította – talán magát a miniszterelnököt is – úgy kormányozni, hogy az elveket ne kelljen feladni, de a fölösleges pofonokat el lehessen kerülni. Ráadásul Rogán, bár nem az a tipikus aszkéta, de ha nemzeti kérdésekr?l van szó, akkor rendre a helyes oldalra áll, tehát egy földön járó, magyar gyerek. Sokat elárul róla, hogy pályafutásának egyik els? nagy teljesítménye a pesti belváros történelmi rangjának helyreállítása volt (beszédes, hogy tanítványa, Böröcz László most Belbudán nyert ugyanerre bizalmat és lehet?séget.)

Sok mindenkir?l lehetne még szót ejteni, például a Fidesz legtisztább embereir?l, Kövér Lászlótól Németh Szilárdon át a figyelemre méltó Nagy Jánosig, vagy (tudom, furcsán hangzik) a Matolcsy-életm?vet folytató, lánglelk?, vízióktól f?tött Nagy Mártonig, de témaválasztásom okán itt inkább Lázár Jánosnak kell helyet adni. Ennek a megfoghatatlan, lenyelhetetlen és kiköphetetlen embernek. Aki kancelláriaminiszterként a népi-nemzeti gondolatot mindig is megtartó vidék Magyarországának fontos érdekérvényesít?je volt és mai funkciójában is az maradt, aki a deregulációs forradalom kivitelez?je (lásd a szabad disznóölés és a szabad építkezés intézményeit például), remek organizátor és – mint legutóbbi, nagyszabású nemzetépít? beszédei ezt különösen láttatják – els? osztályú magyar. Mindezek tükrében talány, hogy politikai pályafutása során hogyan volt képes egészen elképeszt? baklövéseket véteni, például amikor 2018-ban balról próbált el?zni…(ezekkel a legutóbbi, izgalmas interjúiban ? maga is ?szintén szembenéz).

Bár nem politikus, de ide kívánkozik még Schmidt Mária történész professzor neve, akinek váteszi el?relátása és bátor múltértelmezése jelent?s szerepet játszott közösségünk identitásának meger?sítésében és az életveszélyes világpolitikai szituációk megnyerésében. Ne maradjon le a sorból: a nemzeti politika fontos formálója, a mértékadó háttérember és – Kubatov Gáborhoz hasonlóan – a remek pártépít?, azaz Gyürk András, minden kampány f?nöke.

Egy olyan országban, amelyet évtizedeken át a bunkó Kádár nevelt, ahol további két évtizeden keresztül olyan szánalmas figurák adták a közélet kereteit, mint az áporodott lehelet? Horn, vagy a kültelki maffiózó Kuncze, a gazember Gyurcsány, vagy a sunyi tolvaj Bajnai, üdít? fejlemény az Orbán-korszak. Hiszen a fenti “ki kicsoda?” szerepl?i a hibáik ellenére is nagy formátumú vezet?k és stratégák.

Még muszáj röviden felelevenítenem, hogy miért perecelt akkorát a Fidesz az egyébként középsúlyú kegyelmi botránnyal és milyen remek kiutat talált ebb?l a miniszterelnök. A középsúlyú jelz?vel nem a Balog Zoltán tanácsára elkövetett óriási hibát akarom mentegetni, hanem arra utalok, hogy valószín?leg még az ellenzéki szavazók nagy többsége sem gondolja komolyan, hogy a Fidesz-KDNP-kormányzás bármit is a gyermekek

ellenében akart cselekedni, tehát az ügy nem annak tartalma miatt szólt ekkorát, hanem már régen készül?dött, fortyogott a mélyben a robbanás. A robbanás oka pedig a fent is boncolgatott ambivalencia.

Egyfel?l persze természetes, hogy egy 14 éven át folyamatos, kétharmados kormányzás kitermeli a maga kínjait, másfel?l meg 2022 óta túl sok minden lett itt a sz?nyeg alá söpörve ahhoz, hogy büntetlenül megúszhassa mindezt a politikai közösség. Persze, mint a történelemben mindig, a tavaszi robbanásnak nyomós, objektív okai is voltak. Nemzetközi sajtótájékoztatóján Orbán Viktor igen érdekes képet adott arról, hogy milyen brutális veszteséget okozott Magyarországnak a háborúval együtt járó energetikai válság. Olyan mérték?t (négyezer milliárd forintos, váratlan pénzkiáramlásról beszélünk!), ami nemcsak a gazdaságot ingatta meg, de a 2010 óta képviselt gazdaságpolitika folytathatóságát is kérdésessé tette. Kiderült, hogy hazánk kitettsége az egyik legnagyobb Európában az akár tízszeres áringadozásoknak. Erre volt válasz a teljes szemléletváltás: talán el?bb-utóbb a köznép is megérti a gigantikus gáztároló- és konnektor beruházások, az akkumulátorgyárak és napelemparkok óriási jelent?ségét, hogy az ipar és a lakosság kifizethet? és stabil ellátása a jöv?ben biztosított legyen. Ehhez társulnak a páratlan gazdaságdiplomáciai eredmények, lásd a legutóbbi romániai és bulgáriai magyar t?kebefektetések alakulását. A gazdasági helyzetünk romlásának tehát az energiaválság volt a f? oka, ami felszínre hozta a politikai bajokat.

Eközben a kegyelmi ügy folyományaként egy pillanatra láthatóvá vált a kormányzati körökben egymást gy?r?, sokszor ellentétes er?k által kiváltott kaotikus helyzet. Felvillantak a kisebb és nagyobb belháborúk, melyek – kis hazabeszéd – többek közt a nemzeti média m?ködését is károsan befolyásolták. Mindez meglátszott Orbán Viktoron is, akinek csalódnia kellett néhány stabilnak t?n? emberében, miközben tavaszra a külpolitikai sikerek is elmaradoztak, szétesett a V4 és valós veszélye lett a háború kiszélesedésének, egy európai, vagy NATO-beavatkozásnak, s ez a téma zilálta szét a sok éven át építgetett szövetségeket. Az acsarkodó senki-pávián, azaz Magyar Péter tündöklése is pusztán ezeknek az anomáliáknak a terméke, nem több és nem kevesebb. Múló sebhely.

Innen kellett tehát 2024 nyarán, egy felemás eredmény? EP- és önkormányzati választás után felállni. Orbán Viktor szombati sajtótájékoztatója minden eddigi szereplésnénéi jobban megmutatta, hogy a m?velet sikerült. Már az egy héttel korábbi miniszterelnöki rádióinterjúból is egyértelm?vé vált, hogy csúcsformában van a miniszterelnök, akit másfél órán át fogadott Donald Trump, aki ezután Erdoganhoz és a Szentatyához sietett, majd az orosz elnökkel egy órán át beszélhetett a magyar t?zszüneti tervr?l. Innen szaladt tovább Brüsszelbe, hogy nyugtázhassa: a Patrióták Európáért szövetség beindult és tör el?re, majd gyorsan Bulgáriába sietett, a fent taglalt, nagyon fontos energetikai alkuk tet? alá hozására.

Szombaton egy érett, megfontolt, magabiztos, nyugodt államférfit láthattunk, ahogyan – az ellenzéki kollégák dicséretére is legyen mondva – igen jó kérdések hosszú sorára válaszolt.

A miniszterelnök megérett a nemzetközi küldetésre és megértette, hogy a belpolitikában akkor lesz továbbra is sikeres, ha elfogadja, hogy több Fidesz van, nincs egyedüli nyer? út. S elfogadja azt is, hogy a vadhajtásokat olykor le kell nyesni és az id?nként eltúlzott járulékos költségeket vissza kell fogni. Így a jöv?ben – reméljük – egyre kevésbé egymás ellenében, de egyre inkább egymást er?sítve dolgozhat tovább ez a politikai közösség, melyet Békés Márton a “nemzeti maximum” közösségeként írt le, de ez már egy újabb téma volna.

A vezet? képet Orbán Viktor évzáró nemzetközi sajtótájékoztatójáról Máthé Zoltán, az MTI munkatársa készítette.

Huth Gergely

www.pestisracok.hu

Ajánló